

Wieno daikto reikia.

(Skaityt Luf. 10, 38—42.)

Gyvenimas pasaulyje, jei ir filnus, yra wieni rūpesniai ir darbai, šako mums Psalmos žodžiai. Kas filnesnis, kas aukščiaus už kitus stowi, kas wadowauja, tas turi daugiaus rūpesnių ir daugiaus darbų. Ir dažnai tie rūpesniai taip apstoja, kad nuo jų kaip nuo kokių priešų sunku beapfiginti. Kiekwienas rūpesnis plėšia wiaq žmogų i sawe ir pagawes jį kanfina taip, kad žmogus pakliuwas i rūpesnius neturi jokia poilsio nė diena, nė naktį. Ant ko jie užgula, tas dažnai po jų suklumpa gyvenimo kelyje.

Rūpesnių neatstiriama draugai tai triušas ir darbai. Kur daug rūpesnių, ten daug ir darbų. Ir kur daug darbų, ten daug ir rūpesnių. Darbai! Taip, darbai pagimdo daug rūpesnių, dažnai ir daug wargų. Bet kagi gyvenime atstiekti be rūpesnių ir be darbo? Pasaulis yra jau tokia wieta, kur rūpesniai, darbai ir wargai wiekpatauja. Kas jiems nepasiduoda, kas jų nepajįsta, tas nedera pasauliui, tas newertas gyvenimo. Tai pasaulio, tai gyvenimo geležinė taisyklė. Bet Wiekpats Jėzus apgailestauja žmogų, be įšimties pasidawusį jiai taisyklei ir taria: „Marta, Marta, tu turi daug rūpesnių bei triūso!“

Rūpestingoji, darbingoji Marta iš prigimties esame mes wiši. Mūsų prigimtis werczia mus būti rūpestingais ir mūsų patyrimas, kad be darbo nieko neįgyjama, werczia mus būti darbingais. Ir šitas nėra nuodėminga, bet filnu ir naudinga. Netilnu nestirpinti ir tinginiauti. Nes gyvenimas duotas darbui. Bet ne wien darbui, o ir džiaugsmui!

Per dažnai mes, rūpesnių sūkuriu ir eibės darbų apstoti, užmirštame wieną ir patį swarbiausią dalyką, būtent, kad mes prisklausome ne wien tikrai šiam pasauliui, ne wien tikrai šiam gyvenimui ir jo taisyklėms, bet ir amžinybei. Ir prisklausome ne kokiai tai tuščiai amžinybei arba amžinai tuštybei, o amžinybės Wiekpacziui! Mes užmirštame, kad ne mes prisklausome pasauliui ir gyvenimui, bet pasaulis ir gyvenimas prisklauso mums. Šis duotas amžinybės Wiekpaties ir downotas mums. Ir duotas ne wien, kad gywendami tikrai rūpintumės ir wargtumėm, bet kad ir džiaugtumės.

Ir ko mes džiaugsimės, kad pasaulyje ir gyvenime niekur nieko džiuginanczio nematyti? Taip, nematyti. Bet nematyti todėl, kad nemoame žiūrėti. Nemoame žiūrėti aukšty! Kaip tikrai pasaulyje, kaip tikrai gyvenime, kaip tikrai rūpesniuose ir darbuose, šlausme ir warguose, kentėjime ir ašaroje pilnai pasireiškia, kas mes esame, ar wien tikrai šio pasaulio, šio gyvenimo waitais, ar ir amžinybės waitais esame. Kaip tikrai ta walanda, kurią Wiekpats mus atlanko, yra sprendžiamoji walanda nuštatyti, kiek mes prisklausome Jam, mūsų Wiekpacziui, Twėrėjui ir Aprūpintojui, ir kiek mes prisklausome pasauliui ir gyvenimui ir norime Ji, mūsų Wiekpatį, mus atlankiusį aprūpinti.

Du žmonės gyvena pasaulyje, du žmonės triūšia, dirba ir wargsta. Du žmonės bėdos užslupti werkia. Bet werk-

dami, wienas sawo ašarotas akis kreipia žemyn ir dejuoja: kaip išsiwersiu! Tai Marta. Antrašis, werkdamas ir dejuodamas bėdoje, kelia sawo ašarotas akis aukšty prie Wiekpaties ir laukia paguodos ir pagalbos žodžio iš Jo. Tai Marija.

„Wieno daikto reikia“, Wiekpats pasakė Martai. Kofio daikto? Tai tokio, kurio daugiausia kaip tikrai tada ir pritrūksta, kada Wiekpats ateina ir mus atlanko nelauktą walanda ir randa nepasiruošus. Sžitas daiktas yra tikėjimas! „Budėkite, kad namų Wiekpats, atėjęs nelauktą walanda, neatrastų jus nepasiruošus“. Malda ir tikėjimas reikalinga, kada Wiekpats mus atlanko. Nuolankus paklusnumas Jo žodžiui ir meilė Jam yra tas „gerasis dalykas“, kurį išsirinko Marija. Rūpesniai ir triušas yra tas kasdieninis dalykas, prie kurio taip prisi-rihufi Marta.

„Aš turėjau daug rūpesnių, bet Tu, Wiekpatie, atgawinai mano sielą!“ Taip kalba tikėjimas. „Kad aš tikrai Lawe, Wiekpatie, turiu, tai neboju nė dangaus, nė žemės. Ir nors mano kūnas ir siela alpsta, tai Tu, Diewe, esi mano palinšminimas ir mano dalis wišada“. Taip džiaugiasi tikėjimas! Tokiam džiaugsmui, tokiam linksmumui, kuris gimsta žirdyje iš tikėjimo Diewu, iš žinojimo, kad Šis yra mūsų Wiekpats, Gelbėtojas ir Aprūpintojas mes esame sutverti ir leisti, o ne wien tikrai gyvenimo rūpesniams ir triūsiui, kurie kaip erkščėčiai nušmeltia mumsse wiša, kas yra filnu, kas amžina.

„Wieno daikto reikia!“ Wiškas gerai, wieno daikto trūksta ir suja dažnai wišas parengimas. Wiškas twarfoje, wieno daikto trūksta ir nejuda, neweikia geriausia mašinerija. Wiško pilna, wieno daikto trūksta ir wiškas nueina niekais. Wiškas puikiausiai wylsta, wieno daikto trūksta ir įwylsta nelaimė. Wišur, kur nepažiūrėjime, kaip tikrai wieno daikto trūksta, taip wišų kitų daiktų daugybė tikrai daugiaus bėdos, daugiaus wargo, daugiaus triūso, daugiaus rūpesnių pridaro ir daugiaus kentėjimų. Todėl wišur reikia žiūrėti, kad netrukty to „wieno daikto“, kurio reikia. Jo neatstos ir daug daiktų, kurių nereikia, arba ne taip labai reikia.

Diewo karalystės darbe, šeimos gyvenime, walstybių twarkyme, wišuomenės ir draugijų įugywenime nėra pasėjmingumo, nėra laimės nė palaimos, jei trūksta wieno daikto: tikėjimo ir Diewo baimės. „Pono Diewo baimė yra išminties pradžia. Ragaukite ir regėkite, kaip meilingas yra Ponas Diewas; gera yra tam, kas Juo pasitiki. Bijokitės Pono Diewo, nes kas Jo bijosi, tas nieko nepritrūksta. Kodėl liūdi, mano siela ir taip nerimsti? Lauk Diewo, nes aš Jam dar dėkawojiu, kad Šis yra mano weido pagalba ir mano Diewas!“ Amen. 3.—

Arčiau, mielas Dieve!...

Arčiau mielas Dieve,
Arčiau Taveš,
Ar siaus baisi audra,
Ar saulė švies!
Visviena, kas sutiks, —
Troškimas mano liks:
Arčiau, mielas Dieve,
Arčiau Taveš!

Jei man, kaip Jokūbui
Laike nakties
Likimas po galva
Uola padės,
Miegodams ir sapne
Skubėsiu pas Tave:
Arčiau, mielas Dieve,
Arčiau Taveš!

Nors keliu siauruoju
Eiti sunku,
Tačiau didis džiaugsmas
Lauks po vargų.
Matau, jau angelai
Vadina ten aukštai...
Arčiau, mielas Dieve,
Arčiau Taveš!

Vos tik švintant aušrai
Kelsiuos ir tuoj
Bėtele įkursiu
Sieloj manoj',
Garbę giedodamas
Ir vis kartodamas:
Arčiau mielas Dieve,
Arčiau Taveš!

Nors jau mano akys
Temti pradės,
Nors bus kūnui skirta
Globa smilties, —
Nieko nebodamas,
Mirsiu giedodamas:
Arčiau, mielas Dieve,
Arčiau Taveš.

Perdirbo M. Z.

Kas bus išgelbėtas?

Sostinės gatvėje vaikščiojo du elgetos. Vienas sakė: „Kuriam Dievas padeda, tas bus išgelbėtas!“ Antras elgeta šaukė: „Kuriam karalius padeda, tas bus išgelbėtas!“

Kartą karalius pravažiuodamas išgirdo jų šauksmus. Jis liepė kebėjui iškepti du duonos kepalus. I vieną davė įkepti auksinių pinigų. Pakvietė abu elgetas ir davė kiekvienam po kepalėlį duonos. Tam, kuris sakė: kuriam karalius padeda, tas bus išgelbėtas — jis davė kepalą su aukso pinigais. Išėję į gatvę, abu apsidžiaugė. Bet elgetai, kuris karaliumi labiausiai pasitikėjo, atrodė, kad jo duona yra neiškepusi, nes kepalėlis buvo labai sunkus. Todėl tarė draugui: „Mainykime kepalais“. Elgeta nieko nemaydamas, apmainė.

Parėjęs namo rado pinigus savo duonoje, padėjo Dievui ir daugiau gatvėje nesirodė.

Antras elgeta vėl vaikščiojo gatvėje ir šaukė: „Kuriam karalius padeda, tas bus išgelbėtas!“ Karalius, išgirdęs jį vėl tuos pačius žodžius šaukiant, paklausė, ar nieko neradęs duonoje. Elgeta sakė, jog jis apmainęs savo kepalą su draugo kepalu nes jo kepalas nebuvo iškepęs. Tada karalius sakė: „Kam Dievas padeda, tas bus išgelbėtas“.

Griuningaitė, Pagėgių gim. III kl. mokinė.

Kun. P. Dągys.

Tikėjimas pagal Ap. Povilą.

(Tęsinys).

Kaip darbai įstatymui priklauso, taip tikėjimas Kristui priklauso, kadangi tikėjimas iš Jo atsirado ir Jam taikomas yra. Povilas griežtai neigia tai, kad įstatymas su tikėjimu surišti galima, (Gal. 3,12) nes įstatymas paeina iš žmonių ir nieko jis neturi, kad galėtų tikėjimui pamatą ir turinį duoti. Įstatymas negali atleisti kaltės nusidėjusiam žmogui. Įstatymas tik pašaukia žmogų Dievo norus vykdyti, o jei jis nevykdo, tai jį ištremia, ir tokiu būdu iš įstatymo gaunasi tik viena konservencija. Dabar ir gyvenimo reikalavimai eina kartu. Pašaukimas, kurį Kristus turi padaro darba, atleidžiantį ir duodantį. Jis uždenigia nuodėmę ir yra pats vykdytojas vietoj mūsų. Jo pašaukimas yra tas, kad Dievo malonę padaryti veikiančia, išpildyti savo pažadėjimą, parodyti teisingumo karalystę, duoti gyvenimą ir paliepti žmogui pačiam taip daryti. Ir vienam pasiekti tikėjimas yra geriausi priemonė, nes įstatymas turi tik vieną pasekmę, ir jis ne tikėjimą įgyvendina, bet darbą. Kristus norėjo, kad žmonės girdėtų, ką Jis yra sakęs, kad pripažintų, ką Jis yra daręs ir kad pasitiktų tuom, ką Kristus duoda būtent: vien tikėjimu. Romėnų laiško tikslas yra išaiškinti tikėjimą, kuris dabartyj ir ateityj, kaip Dievo dovana liks žmonių nuosavybė. Romėnų 6 — 8 persk. paaiškinta, kodėl Povilas į tikėjimą ir darbą priešingai žiūri. Jam neužtenka atskirti tikėjimas nuo darbo, kaip buvo daroma sinagogoje, bet ir mintys jo buvo skirtingos. „Jeigu Abraomas iš darbų išteisintas buvo, todėl jis

buvo garsus, bet pas Dievą jis nebuvo garsus“ taip tvirtina Povilas, ir Abraomas buvo išteisintas tik todėl, kad jis tikėjo į Dievą. Rom. 4, 3—5. „Nes ką raštas kalba? Įtikėjo Abraomas Dievui ir tai priskaityta jam už teisybę. Tam kurs dirba, alga nepaskaitoma kaip malonė, bet kaip skola. Tam, kuris nedirba, bet tikinčiam į tą, kursai nuteisina Dievo nebijanti, priskaitoma yra tikėjimas jo už teisybę.“ Matome, kaip Povilas neigia išteisinimą, kuris galėjo būti įgytas iš darbo pasekmių. Ir Abraomas atlikdamas savo darbus, jų nestatė prieš Dievą, jais nesigyrė, bet darė vedamas tikėjimo. Ne darbus darantis yra tikintis, bet darbus darantis yra netikintis.

(Gal. 3,11) „O, kad įstatymu ne vienas nenuteisinamas pas Dievą, tai aišku, nes: Teisusis iš tikėjimo yra gyvas. Todėl Povilas klausia: Iš kur gavot Dievo dvasią ar iš darbų įstatymo, ar tikėjimo klausymo? Per klausymą tampa žmogus tikinčiu ir per tikėjimą igauna palinkimų klausyti. Kaip įstatymas darbo reikalauja ir per darbą jo išpildymas vyksta, taip pat ir tikėjimas turi savo kilmę ir tokius pat reikalavimus. Žmogus žino, kas gera yra ir kad įstatymą iš Dievo yra gavęs, bet jei jis klausio naujo Dievo žodžio ir jo evangelijos, tai jis nustoja įstatymo darbus vykdyti. Darbas reikalauja jėgos, tikėjimas gi reikalauja sutikimo ir paties nugalėjimo. Darantis atatinka Dievo norui, tikintis tik nori įgyti ir savyje yra beturtis. Darantis — veikiantis pagal įstatymą ieško jėgos savyje ir trukumo Dievo pusėje, o tikintis turi trukumą savyje ir ieško jėgos Dievuje. Ši aiški antitėzė tarp tikėjimo ir darbo turėjo prieš Povilą įvairių tendencijų, bet Povilas tvirtai išlaikė savo ginklą ir prieš jas atsiginė.

(Bus daugiau.)

Kauno ev. liut. parapijos lietuvių choro dalyviui

Jonui Perblackui,

dėl mylimo tėvelio mirties, gilią užuojautą reiškia

Choro Vadovybė ir dalyviai.

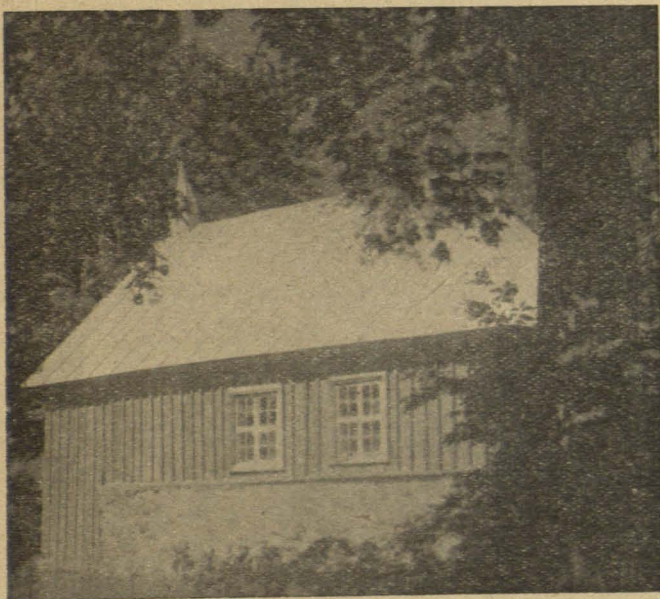
Gerb. Jurbarko Parapijos Tarybos nariui ir kasi-
ninkui

p. L. Hartungui,

mirus jo uošvienei, liudėsio ištiktai šeimai rei-
škiamė užuojautą.

Liet. Ev. S-gos Pašvenčio Skyrius.

Salamiesczio ew. reformatų parapija.

Salamiesczio ew. reformatų bažnyčia.

Nedidelė Salamiesczio ew. reformatų parapija randasi
Didž. Lietuvos žiurinėje dalyje — Biržų apskr.

Czia įvedė reformaciją, apie 1565 m. pastatė ew. re-
formatams bažnyčią, kleboniją ir paštyrė Salamiesczio
parapijai kunigą Biržų kunigaikštis Mikalojus Radvila
Rudasis, karalienės Barboros brolis. Visais atžvilgiais
Salamiesczio parapiją aprūpindavo kunigaikščiai Radvila-
los. 1661 m. kunigaikštis Bogušlowas Radvila, norėda-
mas reformatų apšvietimo laipsnį pakelti aukščiau už
litatikius, pastatė czia mokyklą. Greit plėtės Salamiesczio
ew. reformatų parapija, o su ja drauge plėtėsi ir apšwie-
timas. Nuo 1669 m., kada mirė pastutinis Biržų kuni-
gaikštis Bogušlowas Radvila, prasidėjo iš katalikų pusės
ew. reformatų persekiojimai. Salamiesczio parapija pra-
deda skursti. Ritatikių skriaudžiami kunigai, ne tik nebe-
norėdavo, bet ir nebegalėdavo czia ilgiau būti ir, jei tik
atsirasdavo fur nors liusoja wieta, greit palikdavo Sala-
miesczio parapiją.

Pasiklaide Lietuvos reformacijos istorijos lapus, ran-
dame daug medžiagos apie Salamiesczio ew. parapiją.
Daug kunigų czia gyveno katinio gyvenimu. Gal nelai-
mingiausias iš visų buvo czia kun. Viseckis. 1697 m.
gruodžio mėn. 29 d., važiuodamas pas ligonį, jis buvo

užkluptas katalikų kunigo Stanisłowo Lipowskio ir tol kan-
tinamas, tol apalpo. Pastui buvo girdomas actu, ir, jam
atšigaiwinus, buvo vėl katinamas jaukiant: „Wilke,
kam atėjai į mano awinciją“. Biržų ew. reformatai už 16
talerių iš katalikų rantų jį nukankintą išpirko, ir atvežė
į Biržus gydyti, tačiau Viseckis nebeatfigawo ir 1698 m.
sausio mėn. 6 d. mirė.

Braėjus 30 metų laikotarpiui mažesnių persekiojimų,
Salamiesczio ew. reformatai vėl susilaukė sawo Baltra-
miejaus nakties. Tai buvo 1729 m. rugpiūčio mėn. 24 d.,
kw. Baltramiejaus dieną. Czia, su ew. kunigu Czaprackiu
pasifartoto panahus įvykis, kaip su kun. Viseckiu.

Salamiesczio parapijoje kunigawo šie kunigai: nuo
1623 m. kun. Liachnickis, nuo 1688 m. — kun. Motiejus
Krajanowickis, nuo 1687 m. — kun. Bogušlowas Rubelskis,
nuo 1688 m. kun. Jonas Krapinskis. Vėliau kun. Andrius
Viseckis, kun. Czaprackis, kun. Mykolas Jaugėla ir kiti.
Pastutiniu laiku Salamiesczio parapija sawo nuolatinio
kunigo neturi ir yra aptarnaujama Biržų kunigų.

Dabar Salamiesczio parapiją sudaro apie 60 gywen-
tojų. Nors jų būklė neturint nuolatinio sawo kunigo, yra
skurdi, tačiau Salamiesczio ew. reformatai nenušimena:
susirenka sekmadieniais į sawo bažnytelę ir dėkoja Dievui,
kad niekieno newaržomi, neskrudžiami ir neniekunami,
šiandien laisvai gali pasimelsti Tam, kuris laimingai
weda juos gyvenimo keliu.

A. V.

Kun. P. Jachinskas.

Krifczionybė Azijoje.

Japonija.

Wiena iš tolimiausių ir wiena iš azijatiškiausių žalių
tai Japonija, ta „užtekancijos žaulės“ žalis. Šiandien
viso pasaulio laikraščiai pilni žinių apie Japoniją, kuri
kariaudama prieš sawo kaimynę Kiniją kartu skelbia Azijos
tautomis: „Azija azijatams!“ Krifczionizacijai Europai šis
Azijos haufšmas nemielas. Bet jis plinta. Ir Azijos tautos
mielai jo klausosi. Jau girdisi balsai apie „geltonąjį pa-
wojų“ pasaulio politikų tarpe. Ar tas pawojus baltajai
rasei kartu yra pawojus ir krifczionybei? Norint į šį
klausimą rasti atsakymą, reikalinga pažvelgti į Azijos
krifczionybę ir pirmiausia į krifczionybę Japonijoje.

Krifczionybė pasaulyje yra sena ir ji kilo Azijoje, jos
wafariniuose pakraščiuose — Palestinoje. Bet Azijoje ji
mažai te prigijo išwiso, o tolimuosiuose rytuose ji yra dar
visai jauna ir wos tepradeda išgalėti.

Japonijoje krifczionybė pradėta platinti jau 16 am-
žiuje. Pirmasis krifczionybės platintojas ten buvo wie-
nas Jezuitų ordino steigėjų, Igno iš Loyolos draugas,
Francas Ksaweras. Jis, kartu su Portugalijos bei Ispa-
nijos pirkliais, lankydamas rytų Azijos žalis, atwėjo
1549 m. į Japoniją ir pradėjo ten platinti krifczionybę.
Pasikvietė jis sau pagalbon daugiaus jezuitų ir dirbo ten
apie trejus metus. Kelionėje į Kiniją 1552 m. jis mirė.

Jezuitams krifczionybės platinimo darbas Japonijoje
iš pradžių gana sėkmingai wėjo. Bet pradėjus jiems kartu
ir politikuoti, kilo iš japonų pusės nepasitikėjimas ir kartu
pasipriešinimas ne wien tikrai jezuitų politikai, bet ir
krifczionybei. Japonijos waldowai, pastebėję, kad su
krifczionybe ir su prekyba pradeda išgalėti kartu ir Ispa-
nijos bei Portugalijos galybė jų žałyje, pradėjo griežtą
kową prieš „swetimuosius ir jų religiją“. Buvo išleistas
1637 m. griežtas įstatymas, draudžias japonams apiešti
sawo tėwynę ir swetimžaliams lankytis Japonijoje. Tikrai
olandų ewangelikams pirkliais buvo pasirtas rezerva-
tas apsigyventi Deshima saloje ir lankytis Nagasaki uoste.
Bet jie buvo prisiskatinami japoniškų būdu, kad sawo reli-
gijos japonams neskelbės.

Jezuitų praplatinta Japonijoje katalikizma krifczionybė
tapo sunaikinta žiauriai persekiojimais. Japonijos užsi-
darymas nuo swetimųjų tęsėsi ištisai 200 metų su wirtum.

Tiktai 1854 m. Amerikos Jungt. Valstybėms pagrašinus karu, Japonija atvėrė savo šalies wartus Amerikos ir tai kurių Europos šalių piliečiams, su sąlyga, kad jie versis tikrai prekyba ir nesikis į jokių Japonijos vidaus reikalus. Buvo leista švietimšaliams apsigyventi, įsigyti sau turto ir statyti sau bažnyčias tikrai miestuose. Ir tikrai 1889 m. išleisus naują konstituciją, kuria Japonija persitvarkė Prūsijos pavyzdžiu į konstitucinę monarchistinę valstybę, tapo duota japonams tikėjimo bei religijos pasirinkimo pilna laisvė. Šiame dviejų vyraujančių religijų, Šintoizmo ir Buddizmo, tapo pripažinta ir krikščionybė teisė laisvai platintis Japonijoje. Nuo to laiko prasidėjo naujas krikščionybės platinimosi Japonijoje periodas. Šiame šių trijų religijų, Šintoizmo, Buddizmo ir Krikščionybės, greitu laiku radoši Japonijoje dar viena nauja taip vadinama Tentrino religija. Ji yra mišinys iš suplaktų Šintoizmo ir krikščionių religijų.

(Bus daugiau.)

Žinios.

Tarptautinis Moterų suvažiavimas.

Siemet liepos 11 — 12 d. Edinburge, Anglijoje įvyks tarptautinis moterų tarybos suvažiavimas, kuriuo norima paminėti jos 50 metų veiklos sukaktį. Suvažiavimui pirmininkaus dabartinė tarptautinė moterų tarybos pirmininkė baronienė Boel. Tarptautinė moterų taryba įvairiose šalyse turi 36 skyrius, jungiančius į vieną organizaciją apie 40 milijonų moterų.

Kaunas. Š. m. vasario mėn. 2 d. „Lietuvos Evangelikų Sąjungos“ Centro Baldyba išleido toki aplinkraštį:

Lietuvių Evangelikų Sąjungos Centro Baldyba savo 1938 metų sausio mėn. 31 d. posėdį svarstydama vasario mėn. 16 d. minėjimą, priėjo išvadą, kad ši, lietuvių tautai taip svarbi diena būtų tinkamai paminėta. Šiais metais turi būti ypatingai ši šventė švenčiama, nes tai bus jubiliejinė šventė, Lietuvos nepriklausomo gyvenimo 20 metų sukaktį paminėti. Prie šio iškilmingo minėjimo ir mes evangelikai turime aktyviai prisidėti. Šių Nepriklausomybės kovose, savo galvas padėjo nemažas šlaitas ir evangelikų, ir todėl mes gyvendami jų iškovota laisve, turime ją gerbti ir tuos kovotojus, jų atminimą, tinkamai pagerbti.

Skyriai yra įpareigojami būtinai tą dieną suorganizuoti iškilmingas lietuviškas pamaldas su tai dienai pritaikintais pamokslais. Tuo reikalu, reikalinga skyriams iš karto susitarti su kunigais, o kur nėra — su vietos kankiniais ir dėti visas pastangas, kad pamaldose galimai daugiau dalyvaudėtų narių ir šiaip evangelikų.

Konistorija kunigams tuo reikalu taip pat parašė atitinkamą aplinkraštį.

Bių fitą minėjimo programos dalį skyriai gali ruošti susitarę su kitomis vietos organizacijomis arba jei galima ir atskirai.

Batafiai. L. E. S-gos Batafių skyriaus valdyba iš surengtos praėjusių metų loterijos pelno davė pagalbą mokslėjams, knygoms pirkti sumoje 100 lt 61 cent. Tuo statinama, kad evangelikai daugiau imtų leisti savo vaikus į mokyklas. Mokslo metams pasibaigus, knygas privalės grąžinti skyriaus valdybai, kad ši šiais metais galėtų vėl sušelpėti mokslėjams. Returtingų senelių ligoje ir kitais atvejais, sušelpimui išduota 23 lt.

Gerb. Batafių ew. parapijos kun. D. Keleris įvedė savo raštineje radiją, kur sekmadieniais anksčiau susirinkę parapijonys gali pasiklausyti ankstybų pamaldų

iš Kauno ir Klaipėdos. Žmonės labai nuteikia gražūs chorų giedojimai. Gerb. kun. Kelerui už tai tariame širdingą dėkui.

J. A.

Biržai. Š. m. vasario mėn. 6 d. Biržuose įaukiamas vių „Radvilos“ skyrių atstovų ir pirmininkų suvažiavimas. Suvažiavimo tvarka: 1. Jaunimui pritaikintos pamaldos 11 val. 2. Posėdžių pradžia 14 val. parapijos saleje. 3. Šeimyniškas pobūvis 19 val. Kolegijos raštines patalpose.

Red. Nuokirdžiai šveiktina jaunuosius brolius biržiečius, susirinkus skyrių atstovų ir pirmininkų suvažiavime. Linki gausiai Diewo palaimos Jūsų darbams.

Kretinga. Š. m. sausio mėn. 16 d., 14 val. ew. liut. klebonijoje įvyko Liet. Evangelikų S-gos Kretingos ew. liut. skyriaus visuotinis narių susirinkimas. Susirinkimui skaitė paskaitą tema: „Lietuvių Evangelikų S-gos reikšmė evangelikame gyvenime“ skyriaus pirmininkas M. Kuršys, placziai apibudindamas organizuotumo reikšmę lietuviams evangelikams. Be to, ragino evangelikus stoti savo organizacijon nariais. Po to, susirinkime atsilankęs senjoras kun. Gelžinis, padarė pranešimą apie L. E. S-gos įsikūrimo eigą. Pastui p-lė mokyt. M. Hakeitė padarė pranešimą apie įvykusį L. E. S-gos skyrių pirmininkų susivažiavimą Kaune pereinų metų gruodžio mėnesį.

Einamuosiuose reikaluose padaryta eilė nutarimų skyriaus veikimo pagyvinimo reikalui. Tarp kitko nutarta artimiausiu laiku suruošti skyriaus narių subūvimą. Į skyrių įstojo 6 nauji nariai. Susirinkimas baigtas giesme: „Taigi mielam Diewui...“

M. M.

Dėgliai. Sekmadienį, sausio 23 d. 9,30 val. ryto, Dėgliuose, pas ūkininką p. Stubrą įvyko „Jaun. Sandoros“ Dėglių skyriaus narių susirinkimas, kuris kaip narių, taip ir senjų apylintės gyventojų buvo skaitlingai lankytas.

Susirinkimą atvėrė ir susirinkusius narius pasveikino skyriaus pirmininkas Alumbys Martynas su 92 psalmo žodžiais. Po to, pagiedota bendra giesmė: „Meldžiuosi macyties meilės Tavo“. Tada skyr. pirmininkas Alumbys M. laisvė paskaitą apie laimę, tikėjimą ir darbą. Nutarta metinį „Jaun. Sandoros“ narių susirinkimą sušaukti vasario mėn. 20 d. 9,30 val. iš ryto Dėgliuose pas ūkininką p. Stubrą ir pakviesti tame susirinkime švečyti su pranešimais iš centro valdybos. Pasitarus įvairiais einamais reikalais, malda ir giesmė: „Namai šlovni kurie priim meilingai“ susirinkimas buvo užbaigtas.

J. A.

Paupis. Š. m. sausio mėn. 31 d. vakare įvyko Paupio moksleivių bendrabutyje „Jaun. Sandoros“ moksleivių skyriaus eilinis susirinkimas. Susirinkimas paminėjo pereinamais metais vasario mėn. mirusio skyriaus nario Trinkio metinę mirties sukaktį. Ta proga, skyriaus smuikinininkams palydinti, susirinkimas pagiedojo giesmelę: „Kur randa Dūšėlė atilsio namus?“ Po to, buvo skyriaus nario, p. Žiliaus paskaita: „Humanizmas ir renesansas“ ir kun. P. Jašinsko paskaita: „Senjojo Testamento Diewo pažinimas ir tikėjimas“. Susirinkimas užbaigtas malda ir giesmė: „Taigi imk mano ranką“.

Klaipėda. Š. m. sausio mėn. 30 d. M. D. Gimnazijos Fizikos klaseje įvyko „Jaun. Sandoros“ suruoštos paskaitos apie Šveicariją antra dalis su šviesios paveikslais. Paskaitą laisvė „J. S.“ draugijos pirmininkas E. Purvinas. Paskaita buvo gana įdomi ir daugelis švečių su pagėrėjimu ją išlausė.

E. B.

Priekulė. Š. m. vasario mėn. 6 d. sekmadienį, 10 val. ryto Liet. Privat. Mokykloje įvyks „Jaun. Sandoros“ Priekulės skyriaus susirinkimas. Į susirinkimą atvyks pranešėjai iš Klaipėdos. Nariai ir prajauciantieji širdingai pakviעיjami atsilankyti.

Užsakymas priima redakcija, kiekviena pakto įstaiga ir laiškininkai. Užsakant redakcijai laikraščio kainą: metams 2 litai, 1/2 m. 1 litas ir ketvirtajam m. 50 centų. Užsakant pakto įstaigoje, kainą 2 litai 30 ct., pusę m. 1 lit. 30 ct. ir ketvirtajam m. 80 ct. **Leidžia** Lietuvių Evangelikų Susivienijimo Vairgintinis komitetas. Redaguoja Kun. P. Dagnys. — Spaudė: „Lituanica“, Klaipėda, Balangos gatvė 23-24. — Rankraščius ir užsakymus prašome siųsti šiuo adresu: Klaipėda „Lituanica“, Dagui.